

ת"פ 6968/02 - מדינת ישראל נגד חמורה גבר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 22-6968 מדינת ישראל נ' גבר(עוצר)

בפני כבוד השופטת מרבי גrynberg
בעניין: המאשימה מדינת ישראל
נגד חמורה גבר הנאים

قرر דין

- הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתוב אישום מתוקן בעבירות **החזקת נשק, אביזר נשק ותחמושת שלא כדין, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפה לחוק העונשין, תשל"ז-1977** (להלן: "החוק").
כמפורט בעובדות כתוב האישום המתוקן, החזיק, עובר ליום 23.1.22, במחסן סמוך לביתו, רוביה צ'יד מאולתר ותחמושת תואמת.
- ביום 29.6.22 הציגו הצדדים הסדר טיעון, לפיו הנאשם יודה ויורשע בעובדות כתוב אישום מתוקן, הנאשם יופנה למסקירות והצדדים יטענו באופן חופשי לעונש.

עיקרי תסקיר שירות המבחן

- הנאשם בן 37, נשוי ואב לשלווה ילדים, סיים 7 שנות לימוד והחל לעבוד עם אביו בעבודות בניין, טרם מעצרו עבד במסגרת. הנאשם אינו בקשר עם אביו בשל התנגדות האב לתהיליך חזרה בתשובה שעבר, מאותו סיבה נוטק הקשר עם אמו, עוד תאר את אביו כאיש נוקשה שנגаг כלפיบาลימות. בעבר רکע התמכרוות לאלכוהול ושימוש החומרים ממקרים. לנאשם שלוש הרשעות קודומות בעבירותים סמיים ורכוש, דיווח שכיהם מחזיק באישור רפואי לקנאביס. הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו והסביר כי החזיק בנשך כדי להגן על בעלי חיים בבעלותו מפני חזיר בר. שירות המבחן התרשם מdad שגדל בנסיבות משפחתיות מורכבות ונעדר גורמי תמיכה, הנאשם הביע רצון לשילוב בהליך שיקום אך להערכתם מביע מוטיבציה חייזנית בלבד מתוך חשש מוצאות ההיליך המשפטי, עוד לא נשלל סיכון למעורבות חוזרת בפלילים. נוכח התרשומות לא באו בהמלצת טיפולית ומיליצו לשילבו בהליך טיפול במסגרת שב"ס.

- עוד הוגשה ע"י ההגנה חוות דעת פרטית שנערכה ע"י מר אילן מרגלית, עו"ס בהכשרתו, שפגש בנאשם ובהוריו. חוות הדעת סוקרת בהרחבה את נסיבות חייו ואת תהיליכי הדרדרותו מגיל צעיר, הנאשם מאמין את אביו

עמוד 1

בהתדרדרותו וראה בו אחראי למצבו הנפשי והפיזי הירוד באותה תקופה. מר מרגלית התרשם מאדם שסובל מגיל צער מוגזם תפוקדיות ומתקשה ל��פקד לאורך זמן באופן אחראי וشكול. בצד זאת סבור שהמצב המשבריו שבו נתון ורצונו להשתלב בהליך טיפול רפואי אפשרים לשלו בתוכנית טיפולית הכוללת הליכי טיפול גמילה וליפוי פסיכיאטרי ופסיכולוגי.

תמצית הטיעונים לעונש

5. ב"כ המאשימה, עו"ד כהן-קדוש, עמדה בטיעוניה על חומרת עבירות הנشك שהן בבחינת "מכת מדינה", הערכיהם המוגנים שנפגעו ופוטנציאלי הנזק עשוי היה להיגרם מהחזקת נשק בלתי חוקי. עוד הדגישה כי אין בסוג הנشك- רובהصيد כדי להביא להקללה בעונש וכי הנشك נטפס כשלצדו תחמושת מתאימה. באשר למדיניות הענישה הנוגגת, עמדה ב"כ המאשימה על מגמת ההחמרה בענישה בעבירות נשק, ועל הוראת השעה, החלה בעניינו, בה נקבעו עונשי מינימום לעבירות אלו, כביטוי לרצון החוקק להיאבק בתופעה. עוד סבורה שתתסकיר אינו מגלה סיכון שיקום והנאשם אינו מגלה מוטיבציה אמיתית לגמילה. בנסיבות אלו ובהתאם עבורי הפלילי, ביקשה לנזור עליו 24 חודשי מאסר לצד ענישה נלווה.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד זילברמן, הפנה לתיקון כתוב האישום לקולא וביקש להקל עימו. עוד עמד על נסיבותיו יולדתו המורכבות כפי שעלו מוחות הדעת הפרטית שהוגשה. ב"כ הנאשם לא התעלם מחומרת מעשיו אך סבור שניית לאבחןנו מעבריני נשק אחרים וממדיניות הפסיכיקה, לדבריו, הנאשם קנה את רובה הצדץ לצורר הגנה מפני חזרי בר, לא עשה בו שימוש והחזיק בו לשעת צורך. עוד סבור שמדובר בנאשם חובי הבשל המתאים לשיקום והטלת מאסר ממושך עלולה לשבור את רוחו ואת רצונו לעירום שניי בחיו. הנאשם שווה במעטך לראשונה בחיו תקופה ממושכת, מבין את הטעות שעשה וمبיע חרטה. על כן ביקש להסתפק בתקופת מאסר החופפת את תקופת מעצרו.

דין והכרעה

מתחם העונש הולם

7. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון הילימה שפירושו קיומו של יהס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוגאה ובנסיבות הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, בית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראי תוך התחשבות בנסיבות העשויה.

8. עבירות הנشك הfuncו זה מכבר למכת מדינה ומגלומות סכנה ממשית לשלום הציבור ולביטחונו. חומרתן הייתרה של עבירות אלה אינה מתמצה אף בעבירות גופן, אלא בפוטנציאלי הנזק הנובע מהן. פגיעתן הקשה

והשפעתן על תחומית הביטחון של כלל אזרחיה המדינה, זכו להתייחסות נרחבת בפסקין דין רבים של בית משפט העליון. מגמת הפסיקה בשנים האחרונות מלמדת על החמרה בעונשה לצורכי מגור עבירות אלו, תוך מתן משקל לשיקולי הרתעה. מגמה זו אחידה ועיקבית ביחס לכל עבריינו הנשקי, אף כשהם נעדרו עבר פלילי, והairoע הוא בגדר חריג בנוגע חייהם הנורומטיבי (ע"פ 5813/21 **מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל**, פסקה 14 (31.5.2022, להלן: "ענין ג'בארין"); בע"פ 6011/21 **חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל** (28.12.2021); ע"פ 8320/21 **מדינת ישראל נ' מחמד בסילה**, פסקה 10 (25.11.2021); ע"פ 2283/22 **אל נבארי נ' מדינת ישראל** (31.7.2022); ע"פ 78/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (31.7.2013); ע"פ 13/11610קנין נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (26.7.2022)).

זו קיבלה ביטוי גם בחיקיקה, במסגרת תיקון 140 לחוק שחל בענייננו בו נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק באשר הן, באופן שככלל, העונש שיושת בגין עבירות אלו, לא יפחח מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה (ע"פ 6496/21 **ריאן נגד מדינת ישראל** (20.12.2021).

9. בענייננו, הנאשם החזיק ברובה ציד ובחמושת תואמת, במחסן סמוך לביתו. ודוק, אין מקום להקל עימו הקללה ניכרת אך ממשם שמדובר ברובה ציד, "**נשק הוא נשק**". מדובר בכלי משחתת המסתוגל "להמתית אדם" כלשון סעיף 144(ג) לחוק העונשין. לא בכדי המחוקק ביקש להכליל בגדר המונח "**נשק**" מנעד רחוב של כלים ואביזרים המסוגלים לגרום למוות של אדם, והצריך לשרש חוליה רעה זו באמצעות עונשה חממיתה חל על כל סוג כלי נשק" (ענין ג'आברין, פסקה 14). חרף האמור, יש מקום ליתן משקל מסוים לכלי הנשקי שאינו נשק התקפי שמצודק למטרות פליליות (שם, פסקה 15). בתסקירותו נטען, כי מטרת ההחזקת הנשקי הייתה לצורך הגנה על בעלי חיים שבבעלותו מפני חזריו ברoci לא עשה בו שימוש, לא הוצאה לפניה אינדיקציה המראה אחרת.

10. בחינת מידת פגיעה מעשי הנאשם בערך המוגן מובילת למסקנה כי הפגיעה היא **ברף נמור-בינוני**. בהקשר זה נתתי דעתך לכך לסוג הנשקי, החזקת תחמושת תואמת ולכך שאין אינדיקציה לשימוש בנשקי או לתכנון עבירה פלילתית באמצעותו.

11. על דרך הכלל, דין של מחזקי הנשקי, לרבות אלו שעברם נקי והתקבל בעניינים תסקיר חיובי, למסר ממש שאינו קצר:

א. המקרה שמציר במידת מה את המקירה שלפניו ולאלו הפנטה המאשימה הוא ענין ג'आברין, שם נדונו ערעורים שהגשו שני נאים מהורשו בהחזקת רובה ציד טעון בשני כדורים ולצדו תחמושת תואמת ברכב שבו נסעו סמוך לגדר הבטיחון בישוב אום אל פחים. בית המשפט גזר על הנאים, בעלי עבר פלילי מכבד, **מאסרים בני 18 ו-21 חודשים מאסר**, ערעורם נדחה;

ב. ע"פ 2482 **מדינת ישראל נ' קדרה** (מיום 14.4.2022) - הנאשם הורשע, על פי הודהתו, בעבירה

החזקת נשק בצוותא עם אחר - אקדח "גלאק", מחסנית, כדורים ורימון הלם אותם החזיק בבתו לתקופה קצרה. בית המשפט המחויז קבע מתחם עונש הנע בין 10-36 חודשים מאסר וגזר על הנאשם, בן 19 ולא רשותן קודמות, 10 חודשים מאסר. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר עונשו **ל-18 חודשים**;

ג. **ע"פ 166/2022 טאהא נ' מדינת ישראל** (1.6.2022)- הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, החזיק לביקשת אחר מת מלע מאולתר ברכבו, הנשק נמצא בחיפוש שוטר ברכבו. על הנאשם נגזרו 22 חודשים מאסר, נקבע מתחם שנע בין 20-40 חודשים מאסר. ערעורו נדחה;

ד. **ע"פ 2015 אזרגנה נ' מדינת ישראל** (9.12.2021) - נדחה ערעורו של הנאשם בעל עבר שאינו מכבד שהורשע בהחזקת שני אקדחים ברכבו, שירות המבחן המליך להסתפק בעניינו בשיקומית של עבודות שירות. **נקבע בעניינו מתחם שבע בין 12-36 חודשים מאסר ונגזרו עליו 16 חודשים מאסר.** בית המשפט העליון התייחס בהחלטתו לשיקולי השיקום אך נתן משקל בכורה למיניות הענישה המכמירה בעבירות נשק;

ה. **ע"פ 6011/2021 דסוקי נ' מדינת ישראל** (מיום 25.11.2021)- דחית ערעורו של הנאשם שהורשע בעבירה של החזקת אקדח טען על גופו ונדון למאסר בן 13 חודשים;

ו. **ע"פ 1826/19 ابو עסא נ' מדינת ישראל** (מיום 11.7.2019)- נדחה ערעורו של הנאשם, שהורשע בהחזקת אקדח בהחזקת נשק אוטומטי, בית המשפט קבע מתחם עונשי שנע בין 15-36 חודשים מאסר. על הנאשם, צעיר, ללא עבר בעל סיכון שיקום, נגזרו 18 חודשים מאסר;

ז. **רע"פ 5613/20 אלחוידיל נ' מדינת ישראל** (מיום 25.8.2020)- הנאשם הורשע בהחזקת אקדח ותחמושת מתאימה. הנאשם בעל עבר פלילי, נסיבותיו האישיות קשות ושירות המבחן המליך לגזר עליון עבודות שירות. בית משפט השלום קבע מתחם עונשי שנע בין 11-33 חודשים מאסר וגזר עליון שנת מאסר. ערעור ור"ע שהגיש- נדחו;

ח. **ע"פ 3288/2014 מדינת ישראל נ' קרייספל** (24.8.2014) - הנאשם הורשע בעבירה החזקת אקדח טען ומשתיק קול. נקבע מתחם עונישה הנע בין 6-22 חודשים מאסר, וה הנאשם, בעל עבר פלילי, נדון ל-9 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר עונשו **ל-18 חודשים**.

התמונה העונשית המשתקפת בפסקה ברורה וכוללת עונשי מאסר ממש, בבחינת "**אם מחזיקים - למאסר בשלחים**" (כב' השופט עמית, **ע"פ 22/2022 מדינת ישראל נ' קדרה**, פ' 6 (מיום 14.04.2022)).

12. לאחר שבחןתי את נסיבות ביצוע העבירה, מדיניות הענישה הנהוגת והוראת תיקון 140 לחוק, אני קובעת מתחם ענישה שני **בין 14-30 חודשים מאסר**. עתירת ההגנה להסתפק בתקופת מעצרו אינה מתישבת עם מדיניות הפסיקה ומגמת החומרה בענישת עבריני נשך.

גזרת העונש המתאים לנאשם

13. הנאשם יlide 1985, בעברו שלוש הרשעות בעבירות רכוש וסמים, הנאשם עצור בתיק זה עד תום ההליכים. מהتسיקר שהוגש כמו גם מחוות הדעת הפרטית וטיעוני ב"כ עלולה תМОנת חיים מורכבת של אדם שחווהILDOT KSHA, ונדר גורמי תמייה אך הצליח בשנים האחרונות לעצור את ההליך ההדרדרות שבו היה נתון. הנאשם אכן זקוק לשילוב בהליך טיפול אך להתרשם שירות המבחן אינו בשל לכך ומבע מוטיבציה וורבלית בלבד, אף מחוות הדעת הפרטית עולה, חרב התרשומות מנזקקות טיפולית, כי מדובר בנאשם בעלי דפוסי התנהגות שספק אם יתאמו להליך טיפול ארוך טוויה.

14. הנאשם הוודה ונטל אחריות מלאה, עצור לראשה בחיו תקופה ארוכה וניכר שחווית המעצר והניתוק הממושך משפחתו נתנו בו אותותינו.

15. בהנתן עברו הפלילי והעדר המלצה טיפולית, ממשדבר בעבירה שיש ליתן בה משקל רב לשיקול הרתעת הרבים, היה ראוי למקם את עונשו של הנאשם במרכז המתחם. עם זאת, מצאתי להתחשב במסיבותיו מטעם תקווה שלמד את לקחו ויימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד ולמקמו בחלק התחתון של המתחם. בענייננו חלה, כאמור, הוראת השעה במסגרת תיקון 140 לחוק העונשין. העונש המרבי הקבוע בצדה של העבירה בה הורשע הנאשם הוא 7 שנים, ורבע ממנו עומד על 21 חודשים מאסר, חלקו יוטל כענישה צופה פני עתיד.

16. לאור האמור לעיל, ולאחר שבדקתי את כל השיקולים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **16 חודשים מאסר בפועל החל מיום מעצרו 23.1.22.**

ב. מאסר על תנאי בן 10 חודשים לביל יעבור הנאשם עבירת נשך מסווג פשע תוך 3 שנים מיום שחררו.

ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר. הקנס ישולם בשלושה תשלוםים שווים ורצופים החל מיום
1.1.2023.

הנשך והתחמושת יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשפ"ג, 20 אוקטובר 2022.